

Jaciment de fòssils de nummulits

Sant Vicenç de Castellet

Ubicació

Comarca:	Bages
Lloc/Adreça:	Sant Vicenç de Castellet. Terme. 08295 SANT VICENÇ DE CASTELLET
Emplaçament	Es troben diferents zones del terme de Sant Vicenç de Castellet.

Coordenades:

Latitud:	41.66932
Longitud:	1.89508
UTM Est (X):	408020
UTM Nord (Y):	4613652

Classificació

Número de fitxa	08262-153
Àmbit:	Patrimoni natural
Tipologia	Zona d'interès
Estil / època:	Paleògen Neògen
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Obert
Ús actual:	Científic
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. cad.: 011A00007

Fitxes associades:

[Vegetals fòssils](#)

[Les Muntanyes Russes](#)

[Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac](#)

[Xaragalls de cal Forns](#)

[Jaciment de fòssils de can Marcet](#)

[Jaciment de fòssils camí de Vallhonesta](#)

[Jaciment de fòssils de les Muntanyes Russes](#)

Autoria de la fitxa María del Agua Cortés Elía

Descripció

Els nummulits són un dels grups de fòssils més característics de l'eocè marí. Per la seva forma de lletia, se'ls anomena popularment lleties o dinerets. En alguns indrets del Bages es troben en grans quantitats, ben individualitzats dins de terrenys margosos. També poden ser els constituents majoritaris d'una roca compacta: la calcària de Sant Vicenç, activament explotada com a roca ornamental. Trobem aquest tipus de fòssils en diferents zones del terme, entre les que destaquen la zona de Vallhonesta, el pla de les Roques (tram rocós i allargassat amb la forma d'una gran llosa inclinada) a la zona del Clot, el pla de Roca de la riera de Marganell (sota el Serrat Rodó i cal Senyoret al Serrat de la Beguda), o la zona del Padró, entre d'altres. La pedra calcària porta el nom de Sant Vicenç ja que s'explota i extreu a la zona en unes 12 pedreres en actiu que es troben en els termes municipal de Sant Vicenç, Castellgalí i Castellsbell i el Vilar. S'extreu de la franja de l'eocè que s'estén entre Castellgalí i Monistrol de Calders, amb sorrenques, margues grises i calcàries. És una pedra de gran duresa que permet ésser polida i que té la característica de tenir fòssils, fet que li dona un aspecte atractiu a més del color gris-negre.

Observacions:

La pedra que conté nummulits és la coneguda com calcària de Sant Vicenç.

Història

El Bages forma part de la depressió Central Catalana, que és el sector oriental de la conca de l'Ebre, la regió de baixes altituds limitada pels Pirineus al nord, la cadena Costanera Catalana a l'est i la cadena Ibèrica a l'oest i al sud. Durant part del terciari, aquesta conca o depressió es va omplir de sediments procedents d'aquests relleus que la limitaven. Així doncs, a la comarca afloren sobretot roques sedimentàries d'aquell període: conglomerats, sorrenques (també anomenades gresos), lutites (margues, argil·lites i limolites), calcàries i, puntualment, evaporites (guix i sal gemma). La majoria de roques del Bages són de l'eocè superior o de començament de l'oligocè, però, sobretot prop dels rius, també trobem sediments detrítics molt més moderns, d'edat quaternària, com els que donen lloc a les graveres. Els nummulits es van extingir a la fi de l'oligocè. Eren protozous marins gegants -des de pocs mil·límetres fins a 6 cm de diàmetre- del grup dels foraminífers, amb un cos recobert d'una closca calcària. Els treballs sobre nummulits realitzats pel Dr. Valentí Masachs van contribuir a la datació dels diferents nivells de l'eocè marí de la comarca.

Bibliografia

www.iec.es/institucion/societats/ICHistoriaNatural/Bages/principal.htm (geologia del Bages) ABAD GARCÍA, A. (2001). Paleotaxodonta y pteriomorphia del eoceno del margen sur de la depresión central catalana. Tesis doctoral. Universitat de Barcelona. www.tdx.cesca.es/TDX-1004102-145010.

